

[1981 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறை என்னவென்றால், பெரிய கட்சிகளுக்கு அவரவர்களுக்கு உரிய நேரத்தைக் கொடுத்துவருகிறோம். சிறிய கட்சிகளுக்கும் அவர்களுக்குரிய நேரத்தைக் கொடுத்து திருப்திபடுத்துகிறோம். பெரிய கட்சிகள் தங்கள் நேரத்தைக் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்—தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்றால் பிரச்சனை வந்துவிடும். ஆகவே அந்த நிலைக்குப் போகாமல் இருக்கிற நேரத்தைக் கணக்கிட்டு ஓரளவு பங்கிட்டுக் கொடுத்து பிரச்சனை எழாமல் அவையை நடத்திச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவேதான் கட்சித் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கூப்பிட்டு, நேற்று அந்த மானியத்திலே அந்தக் கட்சி பேசியது, இந்த மானியத்திலே நீங்கள் பேசுங்கள் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அவையை நடத்திச் செல்கிறோம். அவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தந்து வருகிறார்கள். அடுத்து கட்சித் தலைவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அவசரம் முக்கியத்துவம் கருதி இரண்டு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களையும் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

3. அரகினர் தீர்மானம்.

விதி 58-ஐத் தளர்த்தல்.

[முற்பகல் 10-30.]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஒரு நாள் கூட்டத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்பெறலாகாது என்கிற தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 58-ஐ இன்று தளர்த்த வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

(அ) மதுரை தியாகராயா பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதலில் இரு மாணவர்கள் மரணம் அடைந்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “மதுரையை அடுத்ததுள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் தியாகராயா பொறியியல் கல்லூரியின் இரு மாணவர்கள் பிரிவுக்கிடையே மோதல் ஏற்பட்டதன் விளைவாக இரு மாணவர்கள் மரணம் அடைந்துள்ளதால்

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

கல்லூரியிலே 3, 4 சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஜாதி, இனம் என்ற அடிப்படையிலே கலவர்கள் நடந்திருக்கின்றன. அப்படி நடக்கின்றபோது, அந்தக் கல்லூரியை நடத்துகின்றவர்களே அதற்கு உறுதுணையாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பின்னணியாக இருக்கிறார்கள் அல்லது உயர்ந்த சமுதாயத்தினருக்கு பின்னணியாக இருக்கிறார்கள் என்ற செய்திகள் எல்லாம் அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட தேர்தல்கள் கல்லூரியிலே நடத்துவதற்கு அரசு ஒரு வரைமுறை செய்யவேண்டும். பொதுத் தேர்தல்போல் விளம்பரங்கள் செய்கிறார்கள். மிகக் கடுமையான முறையிலே தேர்தலை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிகழ்வினைத் தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் நிகழா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே குழந்தைகளைப் பெற்று, பண விரயம் செய்து, படிக்க வைக்கக்கூடிய தாய் தந்தையர், இப்படிப் பிணமாக மகனைப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு பரிதாப நிலை இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்து, தமிழக அரசு இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது; கட்டாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த முக்கியமான நிகழ்வினைக் குறித்து விவாதிக்க, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. முர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப் பரங்குன்றம் இஞ்சினியரிங் கல்லூரி படுகொலை சம்பந்தமாக சோமசுந்தரம், ஜம்புலிங்கம் ஆகிய இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இறந்தது குறித்து இங்கே ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருந்தோம். அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அல்லாதவர்கள், மேல்ஜாதிக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் மாணவர் அமைப்பின் பேராலே கல்லூரியை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து வைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் தேர்தலில் நின்றாலே அவர்களை அடிப்பதும், உதைப்பதும், அப்படி அவர்கள் வெற்றி பெற்றால், கல்லூரியில் எந்தவிதமான நிகழ்ச்சிகளும் நடத்த முடியாமல் தடுப்பது என்கிற வகையிலே ஜாதியின் வெறியினாலே, அந்த வகையிலே இந்தச் சம்பவத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் பேரவைக் கூட்டத்தை நடத்தமுடியாதபடி, அங்கேயிருந்த மேல்ஜாதிக்காரர்கள் தடுத்து நிறுத்தி, கலாட்டா செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இந்தப் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே பக்கத்திலே வீடுகள் எதுவும் கிடையாது. அது ஒரு பரந்த வெளிப் பகுதியாக இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாண்டித்தான் கல்லூரிக்கு வரவேண்டும்.

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1981 ஏப்ரல் 3]

35, 40 மாணவர்கள் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனைக் கடந்து வந்திருக்கிறார்கள். எப்படி அவர்கள் கவனிக்காமல் போய்விட்டார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு வேளை காவல்துறையினர்கூட அக்கறை காட்டாமல் போய்விட்டார்களோ என்று ஐயப்படுகிற அளவிற்கு இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நடைபெறுகிற சம்பவம். இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு மாணப் பிரச்சினையாக, இது போன்ற சம்பவங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் இதை ஒரு தனி பாலிசியாகவே எடுத்துக் கொண்டு நிரந்தரமாக ஒரு திட்டம் தீட்டி இதுபோன்ற சாதிக்கலவரங்களை நீக்கவேண்டும். இதற்குக் காரணமானவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டுமென்கிற அளவிலே, இதில் படுகொலை செய்யப்பட்ட பிள்ளைகளின் குடும்பங்களுக்கு 10 ஆயிரம் வீதமாவது ஒவ்வொரு குடும்ப திற்கும் அரசு கொடுக்க வேண்டும். குடும்பத்தார், பிள்ளைகளிடமிருந்து எவ்வளவோ எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்? நான் சொல்வதே குறைந்த அளவாக இருந்தாலும், அரசாங்கமே அவர்களின் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுபோன்ற பல பிரச்சினைகளைப் பேச இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஜே. எஸ். இராகு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அறிவும், அதன் மூலமாக சமுதாய ஒப்புரவும் மக்களிடையே மலர்ந்து மணம் வீசவேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் அதற்காகப் பணியாற்றியும் வரும் இந்த நேரத்தில் மதுரை, திருப்பரங்குன்றம் தியாகராசர் கல்லூரி விடுதியில் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதலில் தூத்துக்குடியைச் சேர்ந்த ஜம்புலிங்கம் என்ற மாணவரும் எப்போதும்வென்றான் என்ற சிற்றூரைச் சேர்ந்த சோமசுந்தரம் என்ற மாணவரும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல படுகொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கத்தியைத் தீட்டாமல், புத்தியைத் தீட்டவேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிவுரை வழங்கியிருந்தும், அதே போல் சமுதாயத்தில் எவ்விதமான வேறுபாடுமின்றி ஒன்று பட்டு ஒரே சமுதாயமாக தமிழ்த் திருநாடு விளங்கவேண்டுமென்று தந்தை பெரியார் அவர்களும், பல்வேறு தலைவர்களும் சிறப்பான பணிகளை ஆற்றினார்கள் என்றாலும் கூட இன்றைக்கு இத்தகைய துன்பசரமான படுகொலை நிகழ்ச்சி அதுவும் கல்விக்கூடத்தில் நடைபெறுகிறது என்றால் நாம் நிச்சயமாக ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்து இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜே. எஸ். இராகு]

கல்லூரிகளில் தேர்தல் காரணமாகவோ அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஜாதி வேறுபாடு காரணமாகவோ இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் நிகழ்வதை நாம் நிச்சயமாகத் தடுக்க வேண்டும். ஜம்புலிங்கம், சோமசுந்தரம், ஆகிய இருவரைத் தவிர, ஜெயபால், தங்கராஜ், ஆறுமுகம் என்ற மாணவர்கள் உயிர் ஊசலாடுகின்ற நிலையில் மருத்துவ மனையில் இருக்கின்றார்கள். இது தொடர்பாக 50 மாணவர்கள் மேல் வழக்கு தொடரப்பட்டு ஆய்விலே இருப்பதாக நமக்குத் தகவல் தெரிகிறது. நான் இந்த செய்தியைச் சொல்வதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். சமீப காலமாக சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை தமிழ்நாட்டிலே மிகவும் கெட்டிருக்கிற அடையாளமாக இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள், கல்விக்கூடத்தில் கொலைகள் நடக்கின்றன. நான் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது தொடர்பாக அல்ல, நினைவுபடுத்த இன்னொன்று—ஒரு பத்து, பதினைந்து நாட்கள் முன் திருச்சி எஸ்.ஆர்.சி. கல்லூரியிலே ஒரு மாணவி, இரண்டாம் வருடம் பட்டப்படிப்பு படித்து வந்த மாணவி விடுதி அறையிலே கொலை செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு செய்தி வந்ததா என்று தெரியவில்லை. திருச்சி மாவட்டத்திலேயே பெரிய செய்தியாக, சோகமான செய்தியாக மக்களாலே பேசப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல முதலமைச்சர் அவர்கள் அறையைத்தாக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பாதுகாப்பு நிலைமைகள் கெட்டு இருப்பதால், சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை கவனிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. குன்றின் மீது இட்ட விளக்காக விளங்குவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட இரு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். பொறியியல் கல்லூரியிலே படித்து விட்டு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை உயர்த்துவதற்கு, அவர்களுடைய குடும்பத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவி புரிபவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும், நம்முடைய எதிர்காலத்தில் ஒளிமயமாக இருப்பார்கள் என்று அந்தப் பெற்றோர்கள் எண்ணியிருப்பார்கள். இப்போது வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

இதிலே ஜாதிப் பிரச்சினை இருப்பதாகக்கூட பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதைத் தடுப்பதற்கும் அத்தகைய உணர்வுகள் பரவாமல் இருக்கச் செய்வதற்கும் அரசும் நிர்வாகமும் முயலவேண்டும். அக்டோபரிலே நடைபெற்ற அந்தத் தேர்தல் சமயத்திலே அதற்கு ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டிருக்குமானால்—அதை அப்போதே முடித்து வைப்பதற்கு கல்லூரி நிர்வாகம் முயன்றிருக்க வேண்டும். சில மாதங்களாகவே புகைந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை போக்க ஏன் நிர்வாகம் முயலவில்லை என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். உள்ளபடியே மாணவர்கள் மட்டுமே கலவரத்தில் ஈடுபட்டு அத்தகைய

[திரு. ஜே. எஸ். இராக]

[1981 ஏப்ரல் 3]

செயல்களுக்கு ஆளானார்களா அல்லது வேறு பலர், வெளியார்கள், குண்டர்கள், சமூக விரோதிகள் தலையிட்டார்களா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. கல்லூரித் தேர்தல் ஒழுங்குப்படுத்தப்படுவதற்கு நல்ல வழிமுறைகளைக் கண்டு அறிந்து தமிழகத்திலே எதிர்காலத்திலே செம்மைப்படுத்தப்பட நல்ல நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி அதைப்பற்றி நாம் விரிவாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த மார்ச் 31-ஆம் தேதி மதுரையிலே தியாகராசா பொறியியல் கல்லூரியில் இரண்டு மாணவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதும், 3 மாணவர்கள் படுகாயங்கள் அடைகின்ற அளவுக்கு தாக்கப்பட்டிருப்பதும் தமிழகத்தை உலுக்குகின்ற செய்தியாக இருப்பது மட்டுமல்ல, தமிழக வரலாற்றில் இப்போது மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டு படுகொலை செய்யப்படுவதும், இப்படி படுகாயப்படுத்தப்படுவதும் இதுதான் முதல்முறை என்று எண்ணத்தக்க அளவுக்கு மிகப் பயங்கரமாக நடைபெற்றிருக்கிறது. இது ஏறத்தாழ 6 மாதங்கள் புகைந்துகொண்டிருந்த போதும் அது வெடித்துக் கிளம்பி இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் உருவாகாமல் கல்லூரி நிர்வாகம் தக்க காலத்திலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஒரு சமூகமான சூழ்நிலையை உருவாக்காமல் இருந்த கல்லூரி நிர்வாகம் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இன்றைக்கு தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கின்றபோது, தீண்டாமை இருக்கக்கூடாது என்று பேசிக்கொண்டிருக்கின்றபோது, கல்லூரிகளிலே இளைஞர்கள் சமுதாயத்திலே மாணவர்கள் சமுதாயத்திலே தீண்டாமைக் கொடுமைகள் இருந்து கொண்டு இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் வேரூன்றி வளர்ந்து கொண்டு இருப்பதும் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று, தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று. குறிப்பாக இன்னொரு மதுரைக் கல்லூரியில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களால் அந்த யூனியனுடைய நிகழ்ச்சிகளே நடத்தப்பட முடியாமல் செய்திருக்கிறார்கள். ஸ்போர்ட்ஸ் பீல்ட், விளையாட்டுத் துறையிலே இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் மிகுந்த அளவுக்கு ஈடுபட்டு அவர்கள் வெற்றி பெற்றுவிடுவார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் போட்டிகளிலே கலந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. பள்ளித் தலங்கள் அனைத்தும் வன்முறைக்கு வித்திடுகின்ற இடங்களாக மாறி விட்டன என்ற நிலைமை வருத்தத்திற்கு உரியதாகும். இதற்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்தாக வேண்டும், இதைத் தடுத்தாக வேண்டும் கல்லூரி நிர்வாகமும் மாணவர்கள் அமைப்பும் செயல்படவேண்டிய

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

முறைகள் வகுக்கப்பட்டு அவைகள் தெளிந்த நீரோடை போல் செயல்படக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியமாகிறது. ஆகவே இதுபோன்ற காரியங்களை நாம் விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எல். இளையபெருமாள் : இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே அழகப்பா எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் உள்ள நிலைமை பற்றி நான் கொடுத்து இருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது இதிலே வராது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : எப்போது அதை எடுத்துக் கொள்ள போகிறீர்கள்? பெர்மிஷன் கொடுத்தால் இப்போதே நான் பேசி விடுகிறேன். இதே நிலைமைகள் அங்கேயும் உருவாகும். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து தகுந்த பதில் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்கள் கட்சியிலேயிருந்து தாங்களே பேசியிருக்கலாம். இன்னொருவரைப் பேசச் சொல்லிவிட்டு சீனியர் என்ற உரிமையிலே பேச ஆரம்பித்தால் நல்லதல்ல.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : சேர் ரூலிங் கொடுத்தால் எனக்கு அதிலே ஆட்சேபணையில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதால் சொல்கிறேன். அங்கே இதுபோன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அரசு என்பதை யாரும் மறந்துவிட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்வாறு எழுப்புவது முறையாக இருக்காது. வேறொரு முறை காரைக்குடி பற்றி இன்னொன்றைக் கொண்டு வாலாம். அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். ஒவ்வொன்றும் உணர்ச்சியாகத்தான் வரும். இந்த வயதிலே உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : உணர்ச்சி வசப்படவில்லை. நாடு பூராவும் நடக்கிறது. அதைச் சொல்வதற்குப் பர்மிட் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பர்மிட் செய்வது என்பது அல்ல பிரச்சனை. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் சில வரை முறைகளை கடைபிடித்தாக வேண்டும்.

[1981 ஏப்ரல் 3]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : இதிலே நீங்கள் மென்ஷன் செய்திருக்கிறீர்கள் ; படித்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருப்பரங்குன்றத்தில் தியாகராயர் பொறியியல் கல்லூரியின் இரு மாணவர்கள் பிரிவுக்கிடையே மோதல் என்பதுதான், 30 பேர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; திரு. இளையபெருமாள் மட்டும் அல்ல, அழகப்பா எஞ்ஜினீயரிங் கல்லூரி பற்றி உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியபொழுது சொல்லிப் பேசச் சொல்லியிருக்கலாம்.

THIRU L. ELAYAPERUMAL : I leave it to the Chair to decide. I do not want to argue. But this is injustice . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு கட்சிக்கு ஒருவரை நாம் அனுமதிக்கலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நீங்கள் சொல்வது கரெக்ட். கட்சிக்கு ஒருவருக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிற பொழுது அந்தக் கட்சியிலே பேசியவர்களிடம் கொடுத்துப் பேசச் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்ன கருத்து சரியானதுதான். ஆனால் நீங்கள் இண்ட்ரொட்யூஸ் செய்கிற பொழுதே இந்த சப்ஜெக்ட்டோடு அவர் சொல்லியிருக்கக் கூடிய காரைக்குடி கல்லூரியும் உண்டு என்று அனவன்ஸ் பண்ணி இருப்பதினாலே அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுகிறபொழுது அதையும் கவர் பண்ணிக் கூற வேண்டும் என்பதுதான் பாயிண்ட்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரை தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரி இறுதியாண்டு மாணவர்களுக்குப் பிரிவுபசார விழா நடத்துவது குறித்து, அக்கல்லூரியின் இரு பிரிவு மாணவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு 28—3—1981 முதல் இருந்திருக்கிறது. 30—3—1981 அன்று காலை, கல்லூரி முதல்வரிடம் ஒரு பிரிவு மாணவர்கள் சென்று, தங்களை மற்றொரு பிரிவு மாணவர்கள் அச்சுறுத்துவதாகப் புகார் செய்தனர். இதனால் கல்லூரி முதல்வர் மற்றொரு பிரிவினரை அழைத்து, கல்லூரி விடுதியிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். நீக்கப்பட்டவர்கள் விடுதிக்கு அடிக்கடி வருதல் கூடாது என அறிவுறுத்தியுள்ளார். 30—3—1981லிருந்து, இரு பிரிவினருக்குமிடையே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டு, மாணவர்களில் ஒரு பிரிவினர் மற்றொரு பிரிவினரைத் தாக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்தக் கலவரத்தில் கல்லூரியின் பேரவைச் செயலர் திரு. ஜம்புலிங்கம் மிகவும் மோசமாகத் தாக்கப்பட்டார். திரு. ஜம்புலிங்கம், உடனடி சிகிச்சைக்காக மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டார். ஆயினும், தீவிர சிகிச்சையளித்தும் பயனின்றி, திரு. ஜம்புலிங்கம் 31—3—1981 அன்று காலை இறந்து விட்டார்.

1981 ஏப்ரல் 3] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இதே கலவரத்தினிடையே திரு. சோமசுந்தரம் என்ற மூன்றாம் ஆண்டு மாணவரும் தாக்கப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே மரணம் அடைந்தார். மரணம் அடைந்த மாணவரான திரு. சோமசுந்தரத்தின் உடலும் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. மேற்கண்ட கலவரத்தில் காயமுற்ற மூன்று மாணவர்கள், புற நோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெற்றனர். குத்தப்பட்ட மற்றொரு மாணவரான திரு. ஜெயபால் என்பவர், உள்நோயாளியாக மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெற்றுவருகிறார். மேற்கண்ட சம்பவம் குறித்து, இதுவரை 29 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். திருப்பரங்குன்றம் காவல் நிலையக் குற்ற எண் 65/81-ல், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 147, 148, 323, 324, 302 மற்றும் 307 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்நிகழ்ச்சி பற்றிய விசாரணையை மதுரை மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் (தெற்கு) தன்னுடைய நேரடி மேற்பார்வையில் மேற் கொண்டு குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

[முற்பகல் 11-10].

இரு பிரிவு மாணவர்களிடமும் தீவிர விசாரணையை மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் நேரடியாக மேற்கொண்டுள்ளார். மேலும், காவல் துறையைச் சேர்ந்த மோப்ப நாயும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரி மற்றும் விடுதி ஆகியவை காலவரையன்றி மூடப்பட்டுள்ளதாகக் கல்லூரியின் முதல்வர் அறிவித்துள்ளார். தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரிப் பகுதியிலும் மதுரை இராஜாஜி மருத்துவமனைப் பகுதிகளிலும் மற்றும் நகரின் முக்கியமான இடங்களிலும் தகுந்த காவல் துறை பந்தோபஸ்து போடப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கண்ட நிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்களைக் கொலை செய்த நபர்களை ஆதாரத்தோடு பிடிக்கும் முயற்சியில் காவல் துறையினர் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். மேலும், மதுரை மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர் நிலைமையைத் தீவிரமாகக் கண்காணித்து வருகிறார்.

இந்தக் கலவரம் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தெரிவித்த உணர்வுகளோடு அரசின் சார்பிலேயும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலேயும் நானும் என்னுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்து அந்தச் சம்பவங்களை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றேன்.

29-ஆம் தேதி மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவிலே கலந்துகொள்ளச் சென்றிருந்த நான் அன்றைக்குக் காலையிலே, மதுரையிலே, பத்திரிகையிலே பார்க்கிறபொழுது, தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரியிலே மாணவர்கள் இரு பிரிவாகப்பிரிந்து அடித்துக் கொண்டார்கள். கல்லூரி மூடப் பட்டது என்கிற சூழ்நிலை மதுரைக் கல்லூரியிலே, அதை போல் வேலூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து அடித்துக் கொண்டதன் காரணமாக அந்தக் கல்லூரியும் மூடப்பட்டது என்கிற செய்தியினைப் பார்த்தேன். அந்தச் சம்பவங்களை அடிப்படையாக வைத்துதான் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக, கல்லூரிகளிலே, மாணவர்கள் மத்தியிலே இருந்து வருகிற ஒரு விதமான சண்டிக்கத்தக்க, விரும்பத் தகாத ஒரு போக்கினை அந்த விழாவின் மூலமாக மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு உரவேண்டிய கடமையை நான் செய்தேன். அத்தகைய நிலைமைகளை அரசு கவனித்து வருகிறது என்பதையும் அதை அரசு விரும்பவில்லையென்பதையும், அரசு அத்தகைய நிலைமைகளைக் கண்டித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் நான் அந்த விழாவின் மூலமாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படை காரணம், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிற பேரவைத் தேர்தல்தான். பேரவைத் தேர்தலும், பேரவைத் தேர்தல் மூலமாக மாணவர் தலைவரும், செயலாளரும் வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறதெல்லாம், அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்கள் படிப்பை பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தங்களுடைய நிலைமைகளை அல்லது நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவைகளை யெல்லாம் நாம் ஆதரித்து தக்க நிலைமைகளை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இரண்டு ஆண்டு காலமாக நாம் பார்க்கின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் மாணவர்களுடைய கல்வியைப் பாதிக்கின்ற வகையிலேயும் இப்பொழுது சமீபத்திய நடவடிக்கைகளை நாம் பார்க்கின்றபொழுது, அவர்களுடைய உயிருக்கே பாதுகாப்பற்ற நிலையை உருவாக்குகின்ற வகையிலேதான் அத்தகைய அமைப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, மாணவர்கள் தங்களைப் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளாடு தொடர்புபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். அரசியல் கட்சியோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்கிறபொழுது அவர்களுடைய உதவியைத் தேர்தல் நேரத்திலே பெற முயற்சிக்கிறார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே மட்டும் அல்லாது, தங்களுக்குச் சங்கடமும் ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே, வெளியிலே இருக்கிற தங்களைச் சார்ந்திருக்கிற அல்லது தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களுடைய, வேண்டியவர்களுடைய உதவியைப் பெறுகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த வேளையிலே, வெளியிலே இருக்கின்றவர்

1981 ஏப்ரல் 3]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, திருவாளர்கள் ப. நெடுமாறன், க. பாரமலை, என். எஸ். வி. சித்தன், மு. அம்பிகாபதி, மு. அப்பாதுரை, என். வரதராஜன், ரா. கிருஷ்ணன், ரா. உமாநாத், என். பழனிவேல், எஸ். என். இராமசாமி, இ. முத்துராமலிங்கம், எஸ். ஆண்டித்தேவர், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள், திருவாளர்கள் ஜி. மூர்த்தி, உ. சுப்பிரமணியம், செ. சிவசாமி, தி. கா. நல்லப்பன், ஏ. டி. கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், ஜே. எஸ். இராசு, பொ. விஜயராகவன், அ. ரகுமான்கான், சி. பழனிமுத்து, ஏ. சந்திரசேகரன், திருமதி இராசாம்பாள், திருவாளர்கள் எஸ். இராசாராமன், செ. இராமலிங்கம், இ. எஸ். எம். பக்கீர் முகமது, திரு. எஸ். இளையபெருமாள் ஆகியோர் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர்.

திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் அழகப்பா கல்லூரி பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இது எப்படி அபசர முக்டேயமானது. என்பது குறித்துச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. ப. நெடுமாறன்.

*திரு ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் உள்ள தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரியில் விரும்பத்தகாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அங்கே இரண்டு மாணவர்கள் பரிதாபகரமான முறையிலே கொலை செய்யப்பட்டக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அங்கே கடந்த நவம்பர் மாதத்திலே யூனியன் தேர்தல் நடந்து, அதிலிருந்து மாணவர்களிடையே அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்து வந்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. மாணவர்கள் மத்தியில் இருந்த அபிப்பிராய பேதங்கள் இரண்டு மாணவர்களைப் படுகொலை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அங்கே நிலைமை மாறி, மோசமாகி இருப்பதை இந்த அவையில் உள்ள எல்லா தரப்பினரும் அறிந்து வருந்துகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. சோமசுந்தரம் என்கிற மாணவர் இரவு 1 மணிக்கு ஹாஸ்டலுக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டு இருந்த நேரத்தில், அவரைச் சிலபேர் சூழ்ந்து கொண்டு அந்த இடத்திலேயே படுகொலை செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அந்த வெறிகொண்ட கும்பல், மாணவர்கள் விடுதிக்குள் நுழைந்து ஜம்புலிங்கம் என்ற மாணவனின் அறையை உடைத்து, உள்ளே உறங்கிக்கொண்டு இருந்த அந்த மாணவனைப் படுகொலை செய்து இருக்கிறார்கள். அவனும் அங்கேயே காலமாகியிருக்கிறான். இதைத் தவிர பேலும் ஜெயபால், தங்கராஜ், ஆறுமுகம் என்ற 3 மாணவர்களும் அங்கே தாக்கப்பட்டு, அவர்களின் உயிர்ஊசலாடுகிற நிலைமையில் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதை

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

[1981 ஏப்ரல் 3]

யொட்டி மதுரையில் அனைத்துக் கல் ஹரிகளிலும் மாணவர்கள் மத்தியில் பதட்ட நிலை உருவாகியிருக்கிறது. எல்லா மாணவர்களும் இதை எதிர்த்து அமைதி ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்தியிருக்கிறார்கள். மதுரை நகரத்தில் ஒரு பதட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன். இறந்துபோன இரண்டு மாணவர்கள் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும், அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைத்துள்ள மாணவர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

இதிலே அரசியல் மாற்சர்யங்கள் இருந்தாலும், அல்லது சாதி மாச்சரியங்களாக இருந்தாலும் மாணவர்களின் விடுதிக்குள் புகுந்து மாணவர்களைப் படுகொலை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகி இருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது. இதைக் கண்டு தமிழகம் இன்று அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இதிலே அரசு உடனடியாக தலையிட்டு, இந்தப் படுகொலைக்கு யார் காரணமோ அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது சடுமை யான முறையில் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். பொறியியல் கல்லூரியிலே மட்டும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்பது இல்லாமல் மதுரைக் கல்லூரியிலும் இதுபோன்ற வேண்டாத சம்பவங்கள் நடந்து அங்கேயும் கலவரங்கள் உருவாகி இருக்கின்றன. மாணவர்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த வேண்டாத நிகழ்ச்சிகளைத் தடுப்பதற்குமுன் எச்சரிக்கையான நடவடிக்கைகளை கல்லூரி நிர்வாகிகள் எடுக்கவில்லை என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது. ஆகவே அரசும் இதை மனதிலே கொண்டு இதுபோன்ற சம்பவங்கள் எதிர்காலத்திலே நிகழாமல் இருப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பரங்குன்றத்திலே இருந்து வந்திருக்கின்ற செய்திகள் நம்முடைய நெஞ்சங்களை உலுக்குவதாக உள்ளன. கழிந்த அக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற பேரவைத் தேர்தலை ஓட்டி மாணவர்கள் மத்தியிலே இரு கோஷ்டிகள் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக அந்தக் கல்லூரியிலே இரண்டு மாணவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 பேர் கவலைக்கிடமான நிலைமையிலே அரசு மருத்துவ மனையிலே அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனை இன்ஜினியராக ஆக்குவதற்கு அரசு ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வரை செலவிடுகின்றது என்று சொல்கிறார்கள். தன்னுடைய மகன் படித்துப் பட்டம் பெற்று வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் பெருமை தேடித் தரவேண்டும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்த பெற்றோர்களுக்கு மாணவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது குறித்த செய்தி பேரிடியாக

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு என்.எஸ். வி. சித்தன்]

இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக ஜம்புலிங்கம் என்ற மாணவனின் தந்தை அந்த மாணவனின் படிப்புக்காக தனக்குச் சொந்தமாக இருந்த இரண்டு வீடுகளையே வீற்று விட்டார். மேலும் சில நாட்களுக்கு முன்புதான் அவரிடம் 500 ரூபாய் படிப்புச் செலவுக்காக மகன் கேட்டபோது வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அனுப்பி வைத்தார் என்ற செய்தியினைக் கேட்கின்றபோது, மிகுந்த வேதனையாக இருக்கின்றது. இப்படிப் பட்ட நிலையில் தன்னுடைய மகன் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டபோது அது அவருக்கு எவ்வளவு பெரிய பேரிடியாக இருந்திருக்கும் என்பதை நம் மாலே கற்பனை செய்து கூடப்பார்க்க முடியவில்லை. கல்லூரிப் பேரவை மற்றும் மாணவர் தலைவர் போன்ற தேர்தல் நிலைமையினைப் பார்க்கின்றபோது கவலை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பொதுத் தேர்தலையே மிஞ்சுகின்ற அளவுக்கு மாணவர் பேரவைத் தேர்தல்களிலே விளம்பரங்கள் செய்வதும், வாகனங்களிலே ஏறிக்கொண்டு ஊர் ஊராகச் சென்று பிரச்சாரம் செய்வதும் நடந்து வருகின்றது. மாணவர்களின் பணமும் நேரமும் இந்த வகையிலே வீணாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே மாணவர்கள் தேர்தல் போன்றவற்றை கட்டுப்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று அரசும் மற்றவர்களும் உணர வேண்டிய தருணம் வந்திருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த அக்டோபர் மாதத்திலே மாணவர் தலைவர் தேர்தல் நடந்தது. இப்போது ஏப்ரல் மாதத்திலே இந்த மோதல் நடந்திருக்கின்றது. எனவே இடைப்பட்ட இவ்வளவு நாட்களும் மாணவர்களிடையே பதட்ட நிலையும் பரபரப்பான சூழ்நிலையும் இருந்திருக்கின்றது என்பது தெளிவாக இருக்கின்றது. ஆனால் கல்லூரி நிர்வாகமோ, பிரின்சிபாலோ, காவல் துறையோ இதனைக் கண்டறியவில்லை என்பது போன்ற பல்வேறு மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. இது குறித்து பல்வேறு கல்லூரிகளில் அடையாள ஸ்ட்ரைக் கூட செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்திலே மேலும் பரவக் கூடாது என்பதற்காகவும் தற்போது மாணவர்கள் மத்தியிலே இருக்கின்ற பதட்ட நிலை குறித்தும் விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் திருப்பரங்குன்றத்திலே உள்ள தியாகராயர் பொறியியல் கல்லூரியிலே இரண்டு மாணவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சோமசுந்தரம், ஜம்புலிங்கம் என்ற இரண்டு மாணவர்களும் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாணவர் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இந்த இரண்டு மாணவர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மூன்று

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1981 ஏப்ரல் 3]

மாணவர்கள் படுகாயம் அடைந்திருக்கின்றார்கள். ஜெயபால், ஆறுமுகம், தங்கராஜ் போன்ற ம7ணவர்கள் படுகாயம் அடைந்து இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-40]

அக்டோபர் மாதம் நடந்த தேர்தலைத் தொடர்ந்து மார்க்சு மாதத்திலே இந்தப் படுகொலை நிகழ்ந்திருக்கிறது. நிர்வாகம் முறையாக இவைகளைக் கவனிக்காமல் விட்டதன் விளைவாகத் தான் இத்தகைய படுகொலை நடைபெற்று இருக்கிறது.

மதுரை பொறியியல் கல்லூரியில், ஜாதிய உணர்வுகளுடன் மாணவர்கள் செயல்படுவதாக, இதே சட்டமன்றத்திலே முன்பே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அரிசன மாணவர் தண்ணீர் குடித்த குவளையிலே கூட மேல்சாதி மாணவர் தண்ணீர் குடிக்க மாட்டார் என்கிற திமிரான போக்குகள் அந்தக் கல்லூரியிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன என்றால் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் எந்த வகுப்பில் வேண்டுமானாலும் பிறந்திருக்கலாம். அரிசனவகுப்பாக இருக்கலாம், செட்டியார் வகுப்பாக இருக்கலாம். எந்த வகுப்பிலும் ஏழைகள் இருக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஜாதிய உணர்வுகள் மாணவர்களுக்கிடையில் இருக்கக் கூடாது.

ஜாதிய உணர்வுகள் வளர்க்கப்படுவதே, சில கல்லூரிகளில் இருக்கிற சில ஆசிரியர்களின் செயல்களால்தான் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மன்னார்குடி கல்லூரியில் கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசிரியர் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களைத் தயங்காமல் வெளியேற்ற வேண்டும். தான் பெற்ற செல்வன் இன்னினியரிங் படித்துவிட்டு, வீட்டுக்குத் திரும்புவான் என்று அந்தத் தாய் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, படிக்கச் சென்ற அந்த மாணவன் பிணமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறான். தூத்துக்குடிக்கு பக்கத்திலே இருக்கிற அந்த ஊருக்குப் பிணமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறான் என்று சொன்னால், அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையான பிரச்சினை தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவன் என்ற உணர்வினாலே வந்தது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஜாதிய உணர்வைத் தூண்டும் ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் மாணவர்களாக இருந்தாலும், உடனடியாக அவர்கள் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் தமிழகத்தில் பல கல்லூரிகளில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும். அது மட்டும் அல்ல, இந்தச் சம்பவத்திலே தாக்கப்பட்டிருப்பவர்தான் என்று கேட்டால், கல்லூரியினுடைய மாணவர் சங்கச் செயலராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பவர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூ

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

னிஸ்ட் கட்சியின் மாணவ அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இவர்கள் திட்டமிட்டு, குறிவைத்து தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதுபற்றிய விரிவான ஒரு விவாதத்தை நடத்த, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வரதராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரைக்கு அருகில் உள்ள, தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரியில் 31—3—1981 ஆம் தேதியன்று அதிகாலை 1 மணியிலிருந்து 2 மணி அளவில் கல்லூரி மாணவர்கள் சங்கத்தின் பேரவைச் செயலரும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினருமான் ஜம்புலிங்கம் 4 வது ஆண்டு மாணவன், சோமசுந்தரம் மூன்றாவது ஆண்டு மாணவன் இருவரும் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள்—மற்றும் ஜெயபால், ஆறு முகம், தங்கராஜ் போன்றவர்கள் படுகாயமுற்று, அதிலே, ஜம்புலிங்கமும், சோமசுந்தரமும் இரவு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி, சில மணிநேரத்திலே இறந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜம்புலிங்கம், சோமசுந்தரம் தவிர, காயம் அடைந்த மற்ற மாணவர்கள் மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தகவல்.

இந்தத் தகவலிலே, மாணவர்களில் ஒரு சிறு பகுதியினரும் அவர்களால் திரட்டப்பட்ட வெளியிலே இருக்கக் கூடிய குண்டர்களும் இரவு நேரத்திலே குறி வைத்துத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் மிக முக்கியமானதாகும். இந்தத் தாக்குதல் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்ட சண்டை சச்சரவுகளினால், கோபதாபங்களினால் திடீரென எடுத்த சூழ்நிலையின் காரணமாக விளைந்த தாக்குதல் அல்ல. திட்டமிட்டு இரவு இரண்டு மணிக்கு, வெளியே இருக்கும் குண்டர்களை உதவிக்கு திரட்டிக் கொண்டு, கல்லூரி விடுதிகளில், படுத்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களை எழுப்பி, வெட்டி படுகொலை செய்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல. இதிலே படுகொலை செய்யப்பட்ட ஜம்புலிங்கம் கல்லூரியினுடைய பேரவைச் செயலராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பவர். இந்திய மாணவ அமைப்பின் உறுப்பினர். படுகொலை செய்யப்பட்ட சோமசுந்தரம் இந்திய மாணவச் சங்கத்தின் செயலாளர். இவர்கள் தாக்கப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட, குறிவைத்து தாக்கப்பட்ட ஒரு படுகொலை. இறந்து பட்ட அந்த மாணவர்கள் ஏழை அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள். அந்தக் குழந்தைகள் அன்றைக்கு மதுரை நகரில் படுகொலைப்பட்டதைப் பார்த்த அவர்களது பெற்றோர்கள் எப்படி கண்ணகி மதுரை வீதிகளில், மதுரையை எரிப்பதற்கு

[திரு. என். வரதராஜன்] [1981 ஏப்ரல் 3]

முன் அழுது புலம்பினாள் என்று வரலாற்றிலே படித்தோமோ, அதுபோல அந்தப் பெற்றோர்கள் கதறினார்கள். அவ்வளவு தான் என்னால் சொல்ல முடியும். நான் இந்தப் பேரவைக்கு சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், ஒரு தலைசிறந்த பொறியியல் வல்லுனராக, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தை உற்பத்தி செய்வது என்பது மிக அற்புதமான ஒரு வேலை.

பெற்றோர்கள் உழைப்பு முழுவதையும் கொடுத்து கடன் வாங்கி தன் வீட்டை விற்று படிக்க வைத்திருக்கக்கூடிய மாணவனை சாதி அகந்தை காரணமாகப் படுகொலை செய்வதைத் தமிழகம் சகிக்கக்கூடாது. தலைவர்களின் படங்கள் இங்கே இருக்கின்றன. பாரதி அன்று கூறினான், 'இனி ஒரு விதி செய்வோம் அதை எந்த நாளும் காப்போம்' என்று. அப்படி குரல் கொடுத்த பாரதி வழிவந்த நாம் எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர்களைக் கை தூக்கி மேலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறபோது, இப்படி சமுதாயத்திலுள்ள முற்போக்கு சக்திகள் விரும்புகிற போது ஒரு சிறிய பிரச்சினையைப் பெரியதாக்கி இன்று படுகொலையே நடந்து பெற்றோர்கள் கதறி அழும்படியான ஒரு காட்சியை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இதில் அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது ஒன்று உள்ளது. இந்த தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரியில் சில ஆண்டுகளாகவே இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகள் மறைமுகமாக வளர்ந்து வந்துள்ளன. மாணவர் சங்கங்கள் நிர்வாகத்தின் ஊழலை வெளிப்படுத்துகிறது என்ற நிலையில் இரண்டு கோஷ்டிகள் மூன்று கோஷ்டிகள் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பது நிர்வாகத்திற்கு எப்போதுமே வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்திற்காக அது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது, பலப்படுத்தப்படுகிறது. அது கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கல்லூரிக்கு மிக அருகாமையில் திருப்பரங்குன்றம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. இந்தவழியாகத்தான் கல்லூரி விடுதிக்குள் வர இயலும், வரவேண்டும். இவ்வளவு இருந்தும் இந்தப் படுகொலை நடந்திருக்கிறது என்றால் நிர்வாகத்தின் கை இருக்கிறதா என்று அச்சப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இதை நான் ஜாதி உணர்வாக மாற்ற விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த உணர்வு ஆங்காங்கே தலை காட்டுகிறது. இதில் கல்லூரி நிர்வாகத்தின் ஊழல் தன்மை இருக்கிறதா என்று அரசாங்கம் கண்டறிய வேண்டும். இப்படிப்பட்டதொரு நிலை இருப்பதைப்பற்றி கல்வி இலாகாவோ அல்லது போலீஸ் இலாகாவோ அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கொடுத்தார்களா என்பதையும் அறியவிரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். வரதராஜன்]

அடுத்து, இப்போது கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மிக வசதி படைத்தவர்களாக சக்தி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தச் சமுதாயத்தில் அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்படாதவர்களில் குண்டர்களும் உண்டு. அந்தக் குண்டர்கள் எங்கே வசதி பெற்றார்கள், எப்படி வரவழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் கண்டறிய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மகத்தான கடமை நம் மாநில அரசு முன்னால் இருக்கிறது. மாநில அரசும் மாநில அரசைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய தலைமைக் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களும், இதில் நிச்சயமாகத் தலையிட்டு, கவனம் செலுத்தி இந்த வழக்கை நடத்தவும், இதில் கைது செய்யப்படாதவர்களை கைது செய்யவும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படு கொலையை வழக்கமான ஒரு படுகொலையாகக் கருதக் கூடாது. மாணவர்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பவே பெற்றோர்களுக்கு அச்சம் ஏற்படுத்துகிற, நம் தமிழகத்திற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்துகிற ஒரு படுகொலையாக இதைக் கருதவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது அந்தக் குடும்பங்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வளவுதான் நான் சொல்லமுடியும். அவர்கள் பெற்றோர்களின் எதிர்காலக் கனவுகள் — அந்த மாணவர்கள் உயிரோடு இருந்தால் — வாழ்வில் முன்னேற்றம் காணலாம் என்று எண்ணியதெல்லாம், மண்மேடாகி நிற்கிறது. அந்தக் குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு — ஏதோ வழக்கமாக உள்ள நிலையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் — போதுமான நிதி உதவி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால், பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். என். இராமசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை திருப்பரங்குன்றம் தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரியில் நடைபெற்ற சம்பவம் மிகவும் குழறும் முறையில் நடைபெற்றுள்ளது. நவம்பர் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தல் காரணமாக தகராறு ஏற்பட்டு சோமசுந்தரம், ஜம்புலிங்கம் என்ற இரண்டு மாணவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் படித்து பட்டம் பெற்று இன்ஜினியர்களாக வந்து தமது குடும்பங்கள் மேலுக்கு வரும் என்று நினைத்திருந்த அவர்கள் தாய் தந்தையர் இன்று கதறியழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க கல்லூரிகளில் தேர்தல் முறைகளில் தவறு நடைபெறாமல் இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி இரண்டு மாணவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலையில், பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 3]

[முற்பகல் 10-50]

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே மாணவர்கள் மத்தியில் நடக்கக்கூடாத ஒரு நிகழ்வினைக் குறித்து இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற, இந்தத் தீர்மானத்தில் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் ஜம்புலிங்கம் என்ற மாணவர் இரவு இரண்டாவது ஆட்டம் சினிமா பார்த்துவிட்டு வரும்போது, குண்டர்களால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு, கெடாமாகத் தாக்கப்பட்டு, அவரது உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர் வேலியிலே தூக்கி எறியப்படுகின்ற அளவிற்கு இந்தச் சம்பவம் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்குத் துணையாக வந்த சோமசுந்தரம் என்ற மாணவரும் மிகக் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு, மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய வழியில் இறந்திருக்கிறார். இன்னும் 3 மாணவர்கள் கொடூரமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தாக்கப்பட்ட இந்த மாணவர்களின் நிகழ்வினைக் குறித்து அங்கேயிருக்கின்ற நிர்வாகம் எந்த முறையில் நடந்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். தேர்வு நடந்ததற்குப் பின்னர் அங்கே மாணவர்கள் மத்தியில் பலமுறை இது போன்ற சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு, நிகழ்வுகள் இருந்து இருக்கின்றன. இந்தச் சம்பவம் நடந்த அந்த நுழைவாயிலின் 200 கெஜ தூரத்தில் காவல்நிலையம் இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய சம்பவம் நடந்திருந்தும், இந்தச் சம்பவம் குறித்து காவல் துறையினருக்கு முன்னதாக நிர்வாகம் அறிவிக்கவில்லை. நிர்வாகம் இதுசம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கத் தயாராக இல்லை. காவல் துறையும் இந்தச் சம்பவம்—நிகழ்வு நடந்து, அதற்கு நீண்ட நேரம் கழித்துத்தான் அங்கே வந்திருக்கிறது. அதிலே 29 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், திட்டமிட்டு, வெளியேயிருந்து குண்டர்களைக் கொண்டு வந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட குண்டர்கள் யார்? அங்கே அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 29 மாணவர்கள் இப்போது கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். தவறு செய்தவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு எந்த ஐயப்படாது இல்லை. இருந்தாலும், இப்போது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அத்தனைப் பெற்றோர்களும், கலக்கத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் குழந்தைகளைக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்ப முடியுமா என்ற கலக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஒன்று, இறந்து பிணமாகப் பார்க்கிறோம். அல்லது கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாகப் பார்க்கிறோம் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாய் தந்தையரின் உணர்வினை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். கல்லூரிக்கு அனுப்புகின்ற மாணவர்களைப் பிணமாகப் பார்ப்பது அல்லது கொலைக்குற்றம்புரிந்தவராகப் பார்ப்பது என்ற அளவிற்கு இன்றைய தமிழகத்திலே நடந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மதுரைக்

1981 ஏப்ரல் 3] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கள், விரும்பத்தகாத சக்திகள், அல்லது சமூகவிரோத சக்திகள், கல்லூரிக்குள் நுழையும், மாணவர்கள் பிரச்சினைகளிலே தலையிடுவதுமான நிலைமை மாணவர்களாலேயே உருவாக்கப்படுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக இவ்வகை நம்முடைய இரண்டு மாணவர்களுடைய உயிர்களை இழக்கிற துர்பாக்கியமாக நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டிக்கிற அதே நேரத்தில், இந்தப் பிரச்சினைக்கு காரணமான, அடிப்படை காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, இவ்வைய நிலைமையிலே இப்பொழுது நான் சொல்ல விரும்புகின்ற ஒரு கருத்து, கூடிய வரைவில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து, நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் முன்னால் வைத்து, விவாதிக்க இருக்கிறோம். இது ஒரு உனிப்பட்ட சம்பவம் அல்ல. இது இன்றைக்கு மாணவர்கள் உலகத்திலே காணப்படுகிற ஒரு விரும்பத்தகாத போக்காக இருக்கிறது. சொல்ல வேண்டுமென்றால், காரைக்குடி கல்லூரி மட்டுமல்ல, பல்வேறு கல்லூரிகளை என்னால் சொல்ல முடியும். கற்போது, குறிப்பாகச் சொல்ல விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லையென்பதால் சொல்ல இயலவில்லை. அப்படிப் பல்வேறு கல்லூரிகளிலே அத்தகைய சம்பவங்கள் நடக்கிறபொழுது, நிர்வாகமும் மற்றவர்களும் அந்த.....

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது காரைக்குடியிலே மட்டும் அல்ல என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். எனக்கு அதில் ஆட்சேபணை இல்லை ஆனால் அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகுதான் அங்கே ஜாதிக்கலவரம் ஏற்பட்டு முதல் நான் ஆரம்பித்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே இருந்தபோது கூட ஒரு பகுதி மாணவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் முறையிட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிக்கும் மதுரை இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில் நடந்த நிகழ்ச்சிக்கும், அழகப்பா கல்லூரியில் நடந்தபெற்ற நிகழ்ச்சிக்கும் ஏதேனும் தொடர்பு உண்டா என்கிற நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு கல்லூரிகளிலே மாணவர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. ஜாதி அடிப்படையில் நான் சொல்ல விரும்பாததற்குக் காரணம் இந்த தியாகராசா பொறியியல் கல்லூரியிலே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஜம்புலிங்கம் செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார் என்றால் பெரும்பாலான மாணவர்கள் மத்தியில் அந்த உணர்வு இல்லை என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இல்லை. ஆகவே

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1981 ஏப்ரல் 3]

அவர்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டு, நாம் விரும்பத்தக்க உணர்வுகளோடு இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. ஆனால் இத்தகைய உணர்வுகளோடு செயல்படுகிறவர்கள் அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கக்கூடும் என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அது பற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, அரசைப் பொறுத்தவரையில் இதுபோன்ற தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிற மாணவர்கள் மீது கல்லூரி நிர்வாகங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக நாங்கள் அதில் தலையிடவில்லை. கல்லூரி முதல்வர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தால் எடுத்ததுதான். அவர் டி.சி. கொடுத்தால் போகலேண்டியதுதான். அது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவனாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாணவர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்த "இன்டிசிப்ளின்" என்ற முறையில் ஒரு தவறான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக கல்லூரி முதல்வர் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால் அதற்கு அதிகாரம் உள்ளவர் அந்தக் கல்லூரி முதல்வர்கள் தான் என்கிற முறையில் நாங்கள் அதிலே தலையிடுவது இல்லை. இந்தக் குறிப்பிட்ட கல்லூரியில்கூட நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுக்காமலேயே கவனிக்காமலேயே இருந்து விட்டது என்கிற குற்றச் சாட்டை நாம் கூறமுடியாது. அவர்களால் முடிந்த அளவிற்கு செய்து இருக்கிறார்கள். அதுவும் மாணவர்களை நாம் அணுகுகிறபோது, மாணவர்கள் பிரச்சினைகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறபோது அவர்களைக் கண்டிக்கிறபோது எவ்வளவு பாதுகாப்போடு செயல்படவேண்டியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். எந்தக் கட்டத்திலும் நாம் பாதுகாப்போடு தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் செய்கிற காரியங்களை நாம் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, தீவிரமாகப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அத்தகைய ஒரு சிறந்த முடிவு எடுக்க, ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து, அந்த அடிப்படையில் நாம் முடிவு எடுக்கலாம். அடுத்து இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் இல்லாத வகையில், இடம் தராத வகையில் நாம் காரியங்களை ஆற்றவேண்டும். ஒன்று, வன்முறைச்செயல்கள் இனி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கல்லூரி வளாகங்களில் ஏற்படாத நிலை உருவாக்குகிற வகையிலும், இரண்டாவதாக, ரெளரியார்கள் அவர்கள் குண்டர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் கல்லூரி மாணவர்களிடையே புகுந்து இத்தகைய தவறான நடவடிக்கைகளில் அவர்னை ஈடுபடுத்தவோ அல்லது அவர்களுக்கு பாதிப்பு உண்டாக்குகிறவகையிலோ நடக்காமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக நாம் பரிசீலித்து, நல்ல வகையில் ஒரு முடிவு எடுக்கிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : யூனியன் தேர்தல் காரணமாகத் தான் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு நான் ஒரு யோசனையை அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு பட்டப்படிப்பு ரகுப்பறையிலும் கிளாஸ் ரெப்பிரசென்டேடிவ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களில் ஒருவரை ரகசிய தேர்தல் மூலம் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். இப்படிச் செய்தால் இந்தத் தேர்தல் ஜெனரல் எலெக்ஷன் போல் இல்லாமல் நல்லமுறையில் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த முறையை அரசு பின்பற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இதை விட நல்ல யோசனைகள் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடத்தில் தோன்றலாம். ஆகவே, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் கூட்டுகிற நேரத்தில் தலைவர்கள் மூலம் இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் அதையெல்லாம்பரிசீலிக்கலாம். ஆகவே, இது குறித்து இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சல்வி அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

ஆ. எண்ணூர் மின் நிலையத்தில் நிலக்கரி பற்றாக்குறையினால் உற்பத்தி பாதிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “ நிலக்கரிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியினால் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் ” என்று கேட்டு திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. உமர்நாத், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், மு. அப்பாதுரை, பொ. உத்திராபதி, என். எஸ். வி. சித்தன், பொ. விஜயராகவன், பாபு ஜனார்த் தனம் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியம் என்பது குறித்துச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிச் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்....

[முற்பகல் 11-20].

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, இன்று மாநிலம் பூராவும் ஏற்கெனவே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பேலும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற முறையிலே பல சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் நம்முடைய எண்ணூர் அனல்